

ת"פ 1024/01/16 - מדינת ישראל נגד קוסאי דנדיס

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 1024-01-16 מדינת ישראל נ' דנדיס(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קוסאי דנדיס (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות נסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1)(2) בצרוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, כשבועיים עובר ליום 8.10.2015, סמוך לשעה 20:30, נפגש הנאשם עם צעירים אחרים (להלן: "האחרים") בראס אל עמוד לשם הפרות סדר כנגד כוחות הבטחון. בהמשך, הגיעו למקום כוחות ביטחון בשני רכבי משטרה. הנאשם יידה אבנים לעבר כוחות הבטחון כשהוא רעול פנים, בעוד האחרים יידו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הבטחון, כשהם רעולי פנים, ממרחק של כ-30-50 מטרים.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. בהתאם לאמור בתסקיר, מדובר בצעיר בן 21, אשר עבד כחשמלאי לפני מעצרו. הנאשם הודה במיוחס לו, וטען כי פעל מתוך לחץ חברתי, מבלי לחשוב על תוצאות מעשיו. לדבריו, כיום מבין את חומרת מעשיו, והביע חרטה עליהם. שרות המבחן התרשם מצעיר בעל יכולות וכישורים לתפקוד חיובי, תוך שאיפה לחיים נורמטיביים ללא מעורבות בפלילים. עוד ציין שרות המבחן, כי הנאשם ממוקד כיום במחיר הכבר אותו נאלצים לשלם הוא ומשפחתו, בשל מעצרו וההליך המשפטי, תוך קושי להתייחס לעצם ביצוע העבירה. לצד זאת, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם. לפיכך, המליץ שרות המבחן על עונש של מאסר קצר, אשר יתחשב אף בתקופת מעצרו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה כי יש לתת משקל לתכנון המוקדם לביצוע העבירה, להצטיידות הנאשם ברעלת פנים, וכן לאופי ההתפרעות בה נטל חלק הנאשם. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, תוך הפניה לתזכיר חוק הקובע עונשי מינימום באירועי ידיו אבנים, על אף שמתחם זה טרם אומץ בפסיקה. בנסיבותיו של הנאשם, טענה המאשימה כי יש למקמו בשליש התחתון של המתחם.

4. ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בצעיר שזוהי היתקלותו הראשונה עם החוק, באירוע בו לא נגרם נזק לגוף או לרכוש. בהמשך התייחס לשוני שבין נסיבות העבירות בפסיקה אליה היפנתה המאשימה לבין האירוע הנדון, ועתר לקבוע את עונשו של הנאשם בין 7 ל-9 חודשי מאסר.

מתחם הענישה

5. השוטרים מהווים את המסד לשמירה על הסדר הציבורי ושלומו הציבור. אדם המנסה לפגוע בשוטרים, מכרסם במעשיו בסדר הציבורי, בכושר ההרתעה של אוכפי החוק, ופוגע בבטחון הציבור. עבירות אלה אף פוגעות בערך שמירת חיי השוטרים ושלמות גופם.

ידיו אבנים לעבר אנשי משטרה ברחבי בירת המדינה, מהווה חלק מתופעה נרחבת אשר הפכה ל"מכת עיר". בהתאם, במהלך תקופה של כשנתיים, עלה בעקביות רף הענישה בגין עבירות אלה. לאחרונה, לא ניתן להצביע על מגמה של החרפת התופעה, המחייבת החמרה נוספת ברף הענישה, וודאי שלא הוצגו כל ראיות לכך. בנוסף, אינני מקבל את טיעון המאשימה כי יש להחמיר בענישה לאור תזכיר החוק העוסק בעונשי מינימום בעבירות ידיו אבנים. ראשית, מדובר בתזכיר חוק בלבד, ושנית - "תזכיר חוק העונשין (קביעת עונשי מינימום לעבירות ידיו אבנים), התשע"ו-2015", עוסק בסעיף 332א לחוק העונשין, ולא בעבירות אותן יחסה המאשימה לנאשם במקרה הנדון, ובהן הורשע.

הפסיקה הנוהגת בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים בדרך של ידיו אבנים, במהלך תקופה בטחונית קשה, קבעה מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד מאסר למשך של 20 חודשים, זאת בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה (ראו לדוגמא ע"פ ג (י-ם) 3148-02-16 **מדינת ישראל נ' רמזי געבה**, (24.02.2016)(להלן: "**ענין געבה**"); ע"פ ג 50469-07-15 באסל מחמוד נ' מדינת ישראל 20.12.15); ע"פ ג 21523-08-15 **מדינת ישראל נ' ענאטי** (14.10.15), וכן האסמכתאות שם). יש להדגיש את המשקל המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת המתחם:

"לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנסות וללכת בדרך זו" [רע"פ 4088/13 **אחמד בן שחדה הדרי נ' מדינת ישראל**, (11.06.2013)]. ראו עוד את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל**, (05.06.2013), פסקאות 8-9; ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזיי נ' מדינת ישראל**, (15.01.2014), פסקה 25].

באופן דומה, הפסיקה מתייחסת במשנה חומרה לעבירות התפרעות ותקיפת שוטרים במתחם הר הבית והאזור הסובב לו, בשל הרגישות הרבה של המקום והסיכון להתלקחות רחבת היקף לאחר אירועים שם [ראו את

ההתייחסות לרגישות המיוחדת באירועים דומים במהלך תפילת יום שישי בהר הבית, בעפ"ג (י-ם) 48515-02-14
פאיז קאווס נ' מדינת ישראל, (22.06.2014), פסקה 62, וכן את מתחם הענישה המחמיר באופן יחסי,
שנקבע **בענין געבה** לאחרונה, זאת בשל "**אופי הפעילות העבריינית, מיקומה ועיתויה**". מדובר בלימות
מתוכננת, מאורגנת וקשה, במסגד אל-אקצא, במהלך ראש השנה].

6. בחינת נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי יש לראות חומרה בפעולה המתוכננת, במהלכה חבר הנאשם
לאחרים, זאת לשם ביצוע הפרות סדר. הנאשם ידה אבנים לעבר כוחות בטחון כשהוא רעול פנים, תוך
שהאחרים מיידיים אבנים ואף בקבוקי תבערה. לצד זאת, אין המדובר באחד מאותם מקומות רגישים,
אשר אירוע בהם עלול להביא לתוצאות קשות אף במקומות אחרים. בנוסף, במהלך האירוע, למרבה
המזל, לא נפגע אף שוטר.

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין שישה לשישה עשר
חודשי מאסר.

העונש המתאים

7. הנאשם צעיר, נעדר כל עבר פלילי, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם קיבל אחריות מלאה
על מעשיו, הודה במיוחס לו והביע חרטה. שרות המבחן התרשם מיכולות הנאשם וכישוריו, ומשאיפתו
לניהול אורח חיים נורמטיבי. תכונות אלה של הנאשם, משתלבות בכוונתו להתחיל בלימודים בתחום
החשמל בו עסק טרם מעצרו. אין ספק כי מעצרו הראשון של הנאשם, שלילת חרותו לראשונה בחייו,
הינו משמעותי וכבד משקל. כך התרשם שרות המבחן אף במקרה זה, מהיות המעצר וההליך המשפטי
בעלי השפעה מציבת גבולות עבור הנאשם. בנסיבות אלה, נמצא עניינו של הנאשם בחלקו הנמוך של
מתחם הענישה.

נוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר, זאת החל מיום מעצרו 4.11.15.

ב. שבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת

אלימות מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות
מסוג עוון או עבירת התפרעות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ו, 02 מאי 2016, במעמד הצדדים ב"כ המאשימה עו"ד בני ליבסקינד
הנאשם וב"כ עו"ד מחמוד מוחמד ומתורגמן בית המשפט לערבית.